

Сънка та. Мълчи ли сега гласътъ на твоя пророчески духъ?

Ивана. Този гласъ говори само въ дълбочини тѣ на сърдцето ми, като прѣдсказва, нещастие то, което ми лежи на страна.

Сънка та. **ИВАНА ДАРКЪ!** Стѣпила си вече на крила та на побѣди тѣ и благополучно пристигна прѣдъ славни тѣ Раймски врата. Задоволи ся на спечалена та ти слава. Захвърли на страна туй щастие, което ти е служило, като робъ, остави го, прѣди то да ся не разгневи и тя остави; знай, че то мрази вѣрность та и никому не е изслужило до благополученъ край.

Ивана. Що ми говоришь ти! Да ся застоя ли сега тихо съ сгърнати ръцѣ, да остава ли что съмь починала? Азъ ще свърша всичко, за да рѣша желанието си.

Сънка та. Никой не може да ти противостои въ всяко едно сражение ти побѣждавашъ. — Но не отивай вече въ боя, послушай моята порѣчка.

Ивана. До тогазъ нѣма да сложа оръжие то догдѣ не побѣдя Англия.

Сънка та. Обърни ся Ивано и вижъ какъ ся издига Раймсъ съ високитѣ си кули, тамъ е цѣльта и конецътъ на твое то дѣйствие — обърни ся вижъ, какъ свѣти сводътъ на високий катедралъ, тамъ ще влезешъ ти побѣдоносно съ триумфъ, тамъ ще коронясашъ твоя кралъ и ще рѣшишь желание то си. — Но не отивай тамъ. Повърни ся назадъ. Послушай моята порѣчка!

Ивана. Коя си ти двоелична фалшива тварь, гдѣто ма плашешъ и искашъ да ма смаешъ? Що ми-слишь та ми прѣдизвѣствашъ такъвзи единъ фалшпифъ Ораколъ? *(сънка та иска да излъзи, тя му застъпва пътя)* Не, изговори всичко ясно и точно, или ще паднешъ убитъ отъ моята ръка *(издига си ръка та и иска да го удари)*